

TELEGRAFUL ROMAN.

Apare Marția, Joi și Sâmbăta

ABONAMENTUL:

Pentru Sibiu pe an 7 fl., 6 luni 3 fl. 50 cr., 3 luni 1 fl. 75 cr.
Pentru monarhie pe an 8 fl., 6 luni 4 fl., 3 luni 2 fl.
Pentru străinătate pe an 12 fl., 6 luni 6 fl., 3 luni 3 fl.

Pentru abonamente și inserțiuni a se adresa la
Administrațiunea tipografiei arhidiecezane Sibiu, strada Măcelarilor 45
Correspondențele sunt a se adresa la
Redacțiunea „Telegrafului Român“, strada Măcelarilor Nr. 45
Epistolele nefrancate se refuză — Articuli nepublicați nu se înapoiază.

INSERTIUNILE:

Pentru odată 7 cr., — de două ori 12 cr., — de trei ori 15 cr., rëndul cu litere garmond — și timbru de 30 cr. pentru fie-care publicare.

Sibiu, 3 Maiu, 1893.

Casa magnaților din Budapesta, precum știut este, a dat în 10 Maiu c. un vot de neîncredere guvernului, în ceea ce privește politica bisericească urmată de el, un vot, care poate să fie fatal pentru el, în ori ce cas însă este descurajator. Casa magnaților, după o discuțiune de două zile, primind cu o majoritate de 25 voturi propunerea lui Szapáry Géza, a condamnat politica guvernului, pe care tecstul propunerii o caracterizează de o politică, care atacă la fundamentul statului și societatea și sancționează nereligiozitatea. Acesta este într'adevăr o critică aspră, dar nu putem să șicem, că nu e justă. Cine a urmărit cu atențiune motivele guvernului, cari l-au îndemnat să pășească pe acest teren și modul și forma procedurii lui în aceste chestiuni, cine a fost cu luare aminte la frământările, ce s'au ivit între cetățeni, îndată ce au fost reformele anunțate în principiu, n'a putut să fie surprins de votul casei magnaților. Cel mult îl va fi surprins neobiceiul lucrului, căci într'adevăr se întâmplă rar în viața constituțională, ér în Ungaria nu s'a întâmplat nici odată un asemenea cas, ca un factor al legislativei să pășească atât de hotărât contra politicii inaugurate de guvern.

Confesiunile cele mai puternice, la cari aparține majoritatea locuitorilor țării, marea majoritate a populațiunii, care o formează la noi naționalitățile, îndată ce guvernul a anunțat proiectatele și până acum mult discutatele reforme, s'au grăbit unisono a protesta contra introducerii lor și a declara, că ei află de prisos aceste reforme, ba le află păgubitoare intereselor lor bisericesci și naționale.

În acest sens s'au declarat prelații catolici, ca reprezentanța bisericeii catolice, în acest sens s'au declarat adunările de protestare ale diferitelor naționalități, în acest sens s'au declarat reprezentanța bisericeii noastre

ortodoxe în sinódele ei din anul acesta.

Dar cu toate aceste, guvernul a persistat pe lângă politica sa. A persistat basat pe majoritatea sa, am pute șice, majoritate oficială. Ea este formată în dietă din deputații guvernamentali, ér în țără din membrii congreșionilor comitatense, cari au fost puse la cale a se aduna și a-și da votul lor aprobător față de politica bisericească a guvernului. Aceste, în tot locul, unde s'au pronunțat, s'au pronunțat favoritor pentru guvern. Noi șcim însă cât valorează aceste pronunțări, încât pentru espreziune opinii publice. Mai nimerit le-a caracterizat episcopul Schlauch în vorbirea sa din casa magnaților ținută acuma la 9 Maiu, șicând:

Sceneriile, cari au fost provocate prin comitate și orașe, rebase la adevărata lor valoare, în ochii bărbatului de stat serios, sunt tallacii. Poporul este departe de toate aceste. Aci se poate șice, că nu totdeauna vreau ceea ce fac și nu totdeauna fac, ceea ce vreau.

Acum, după votul casei magnaților, se nasce întrebarea, că ce va face guvernul? Ministrii s'au arătat în casa magnaților și după votare, foarte liniștiți, dând a înțelege, că nu le pasă de votul magnaților și că ei vor merge mai departe și până în capăt pe calea apucată. Ba un membru al guvernului a șis, că votul casei magnaților nu este altceva, decât că vre-o 80 de ómeni privați și-au manifestat părerea lor deosebită de programa politică a guvernului, voind astfel a reduce însemnătatea votului. De altă parte se șice, că guvernul are și în casa magnaților majoritate și, când vor veni la discuțiune proiectele bisericesci, se va folosi de ea. Acum n'a voit să-și ducă în foc toate rezervele.

Este această adevărat ori nu, nu șcim; și e întrebare, că óre liniștea și nepăsarea guvernului nu e numai prefăcută pentru ochii lumii? Aceea însă o șcim, că totă lumea nepreocupată vede în acest vot căderea programei

bisericesci a guvernului. Magnații prin atitudinea lor au dat a se înțelege, că proiectele guvernului, și de vor fi votate din partea dietei, când vor fi prezentate lor, le vor respinge.

Noi șcim, că acesta nu se va face de dragul nostru, nu pentru biserica și națiunea noastră, ci pentru-că așa cer și interesele celor ce și-au dat votul lor în 10 Maiu contra guvernului, în locul prim interesele catolice.

Acesta se vede și de acolo, că arhieriei nostri n'au fost încunoscințați despre manevra, ce s'a proiectat și făcut acum în casa magnaților, când la ordinea zilei era pusă numai votarea bugetului.

De aceea trebuie deoparte să ne mirăm de autorul primarticolului apărut în nrul de Duminecă din 2/14 Maiu a. c. al „Tribunei“, că este atât de scurt și vâdător, ér de altă parte suntem din nou siliți a constata cu părere de rău puțin simț de dreptate și răutate, ce transpiră din acel articol, față de biserica noastră ortodoxă și față de capii ei, despre cari autorul articolului constată, că n'au luat parte la ședința casei magnaților, ér despre arhieriei bisericeii române gr.-cat., cari, afară de unul, asemenea n'au fost de față în casa magnaților, tace tăcerea pescelui.

Archieriei nostri, fie asigurată „Tribuna“, și vor face datorința la timpul seu, ér încât pentru proiecte când ele vor fi prezentate, fie respinse de majoritatea casei magnaților din ori ce va fi binevenită.

Revista politică.

În 21 Maiu a. c. se va desvâli în Buda monedul călătorit în aminiunea dela 1848/9. Se șicie, că sub ministeriul Szapáry afacerea această devenise foarte odióșă. Desvâlirea era să se facă încă sub regimul Szapáry, dar ea s'a amânat tocmai din cauză, că opoși-

unea luase o atitudine amenințătoare și nici chiar armata comună n'a rămas să nu fie trasă în glodul discuțiilor din dietă. Afacerea monumentului a fost cea mai puternică lovitură dată lui Szapáry, pentru ca să-și părăsească scaunul de ministru președinte.

Fiind aproape termenul pentru desvâlire și pentru a nu se nasce ér scandaluri, Wekerle a conferit cu matadorii partidelor din opoșiune și a ajuns la un compromis, ca adevă o deputațiune a casei deputaților sub conducerea președintelui Bánffy să depună în numele dietei o corónă.

Compromisul acesta, care a și fost primit de dietă, a dat ansă la o vehementă discuțiune în conferința de Vineri a partidei independente. Partea cea mai mare a membrilor s'au alăturat la propunerea lui Meszlényi, — carea însă în dietă a picat, — că adevă guvernul să ia parte ex offo la serbare; de asemenea se ia parte deputații și honvedimea. Eötvös presidentul partidei care a luat parte la compromis, a anunțat că se va retrage din președinție, dacă nu se va primi compromisul. Retragerea lui s'a îndeplinit, ea poate să aibă și alte consecunțe.

* * *

Votul de blam dat guvernului de casa magnaților a umplut de mare amărăciune nu numai partidul liberal, dar și pe opoșiionali. Presa de toate colorile combate procedura magnaților și îi încarcă cu epitet, care nu s'au obicinuit până acum. În această privință, presa opoșițională se întrece cu cea guvernamentală. Diarul „P. Napló“ anunță, că în clubul partidului independent, Eötvös a dăscălit reu pe deputații Kinz, Szacsavay și Szederkenyi, pentru-că în comisiunea administrativă au combătut mai multe puncte din proiectul pentru introducerea matriculelor de stat. Eötvös s'a esprimit, că fie-care patriot bun trebuie să nисуэscă ca proiectul guvernului să fie primit cu unanimitate, căci

FOIȚA.

Poesii populare

din Țera-Oltului (jurul Avrigului) adunate de „Ioan“.

(Urmare)

Pentru hoțul, care fură,
Stă sórele'n loc și jură,
Ér luna din graiu grăia
Stăi tu sóre nu jura
Că ș'aséră ntr'un târziu
Șepte cai ține de frâu
Șepte mândre-i da rachiu.

Jură lună pentru mine
Că nu m'ai vędut cu nime,
Că stelele jură toate
Că s'fată cu dreptate,
Ér luna păgâna
Ea a șis, că n'a jura
Că m'a vędut într'o séră
Sub umbruța gardului,
In brațele badiului,
Sub umbruța porțiții
In brațele badiții.

Tinerea m'am măritat,
Rea sóeră mi-am căpétat,
Când dá'n căne dá și'n mine,
Cătră căne șice nea
Cătră mine nea cășea,
Dá'n căne de două ori
Și'n mine de două ori,
Dac'am vędut că-i așa
Mi-am pus secerea la brâu
M'am dus la holda de grâu,
Secerai până la prând
Tot cu lacrimi și cu plâns,
Tóte sórele veniau,
De prând la nurori duceau,
La min' nime nu venia.
Secerai pân' la améști,
Tot cu lacrimi pe obraz,
Secerai pân' cătră séră,
Écă sóera ca o bală,
C'o țir de zamă amară,
Hai tu noro de mánâncă,
Nu ține pe mine dacă,
Nu mánâncă mánâncă-și foc,
Dacă n'am avut noroc,
Dac'am vędut că-i așa
M'am făcut o pășărea,
Sburai la nănașa mea,
Nănașa așa-mi grăia

Hîș tu mică pășărea
C'am avut o fină'n lume
Și nu-i mai aud de nume,
Dac'am vędut că-i așa
Me făcui o pășărea
Sburai la măicuța mea,
Măicuța din grai grăia,
Hîș tu mică pășărea
C'am avut o fică'n lume,
Și nu-i mai aud de nume.
Ér eu din grai grăiam:
Maică măicuțița mea
Am avut iubit în sat
Și tu maică nu m'ai dat,
Că tu maică te-ai temut
C'oi veni după m'prumut,
Si nu-l vei vedea mai mult,
Că maico m'ai dat departe
Să viu cu desagiin spate.

Măică norocelul meu
Ce-ai făcut maică cu el?
Eu țiu-o spune fiica mea
C'am trecut pe lâng'un tđu,
S'o 'necat norocul tđu,
Și-or trecut pe lâng'un lac
Norocul țiu s'o'necat,
Sunt fete de pătrupop
Și nici ele n'au noroc,

Éră tu o păcătóșă
Cum să fi mai norocóșă?

Când se începe dragostea
Răsare pe ceriu o stea,
De-o fi dragostea curată
Mare-i stéua ca o rótă
De va fi cu viclenie
Mică-i stéua și roșie.

Mândro pentru ochii tđu
Ași veni séra la voi,
Pentru gura mumăta
Nu mă lasă inima,
Pentru ai vostri de-acasă
Inimuța nu mă lasă.

Trandafir cu trei crăcuțe
Am avut o mândruliță
Și-am lăsat'o să mai crească
Minte'n cap să-și dobândéscă,
Ér eu dac'o am lăsat
Ea s'a pus s'a măritat
Și de séire nu mi-a dat,
Că și eu o-aș fi luat
Măcar n'am fost de'nurat
Nice ea de măritat,
Dar de s'ar fi măritat
Dela noi al treilea sat
Nu mi-ar fi așa bănat,

numai astfel se va putea da un răspuns demn votării din casa magnaților.

Cabinetul Tricupis din Grecia și-a dat demisiunea, care a și fost primită din partea regelui. Causa căderii guvernului se atribuie în prima linie stărilor financiare nefavorabile din Grecia. Regele pertractează cu Sotirópulos și Ralli pentru formarea noului cabinet. Foile engleze aduc știrea, că e temere pentru o răscălă, în care casa Grecia s'ar compromite cu totul economic și moral.

După dizolvarea parlamentului german au și început agitațiile electorale în totă Germania.

Caracteristica luptei începute este scisiunea, care s'a produs în sinul a două partide: mai mare în sinul partidului german-liberal (deutsch freisinnig) și mai puțin însemnată în sinul centrului catolic. Aceste scisiuni sunt, în adevăr, cele mai favorabile pronosticuri pentru soarta proiectelor militare în viitorul parlament.

Partidul german-liberal este cu desăvârșire desființat. Pe ruinele lui se înființează două fracțiuni nouă: una care rămâne credincioasă șefului, Eugen Richter și continuă a lupta împotriva proiectelor militare, va purta numele de „partid progresist”; cealaltă fracțiune disidentă, se va numi „uniunea liberală” sau „partidul liberal”.

Cea dintâiu din aceste fracțiuni și-a și publicat manifestul electoral iscălit de Eugen Richter și Friedrich Paier, „din însărcinarea partidului”. Acest manifest începe cu dezvoltarea motivelor, pentru cari partidul progresist a votat împotriva proiectelor militare. Argumentul principal e cunoscut: se aruncă prea mari sarcini pe umerii poporului. Manifestul continuă spunând, că guvernul, arătându-se pe de o parte dușman reformelor populare, pe de altă parte se dovedește prea slab față de planurile reacționare. Din cauza slăbiciunii guvernului e amenințată și soliditatea valutei și lărgirea tratatelor comerciale. Reacționarii prind puteri și deja cer desființarea votului universal.

Din sinul centrului se anunță demisiunea dl. Dr. Porsch și de Huene (propunătorii proiectului de compromis) din comitetul dirigent al acelui partid, nu însă și din partid.

Organul conservatorilor „Kreuzzeitung” a dat într'un articol, cuvântul de ordine pentru viitoarele alegeri; principala caracteristică a acestui cuvânt de ordine este accentuarea antisemitismului.

Naționali-liberali au publicat și ei un manifest, pledând pentru nece-

sitatea întăririi forței armate a Germaniei.

În ce privește programul guvernului pentru viitoarele alegeri, el este întreg în reforma militară, și anume pe temeiul proiectului de compromis al lui de Huene.

Acest proiect este de altfel acela, pentru, sau contra căruia sunt chemați a se pronunța mai ales alegătorii germani în alegerile viitoare. Nu va fi dar de prisos să reamintim aci punctele importante ale acestui proiect:

Articolul întâiu al proiectului ficséză efectivul de pace al armatei germane, la suma de 479.229 de oameni și acesta pentru timpul dela 1 Octombrie 1893 până la 31 Martiu 1899. Voluntarii nu se socotesc aci. Efectivul sub-oficierilor va atârna dela ficserea bugetului imperial, de asemenea al oficierilor, medicilor și ampoliaților.

Dela 1 Octombrie 1893, infanteria va număra 538 batalioane și 173 semi-batalioane, cavaleria 465 escadrone, artileria de câmp 494 baterii, artileria pedestră 37 batalioane, pionierii 24 batalioane, trenul 28 batalioane.

Articolul al doilea ficséză serviciul activ, pentru cavaleria și artileria de câmp la trei ani, ér pentru toate celelalte arme la doi ani. În cas de lipsă, însă acestia vor mai putea fi ținuți sub drapel prin o ordonanță a împăratului.

După proiectul acesta, armata germană se va vedea sporită cu 13.800 de oameni, ér sporiul necesar de cheltuieli se va ridica la suma de 55 de milioane de mărci.

În timpul din urmă s'a pornit în Franța o mișcare latentă în favorul unei schimbări a situației politice și adevărată în două direcțiuni, una cu privire la dizolvarea camerei și alta cu privire la chemarea în fruntea republicei a unei persoane militare în locul unei persoane politice. În Paris a apărut de curând o broșură, în care s'a stabilit candidatura generalului Saussier pentru președinția republicei. Această broșură de opt pagini, descrie viața generalismului armatei franceze și asigură, că Saussier va întemeia un guvern tare și respectat, care e foarte necesar cu privire la împrejurarea, că fracțiunea demagogică își ridică capul. Generalul e laudat și ca amic al poporului și ca soldat vitéz, care va scii se și aperse patria atât față de dușmanii externi cât și față de dușmanii interni. Prin cercurile politice se ventilăză cestiunea *dizolvării camerei*, care însă întâmpină rezistență din partea acelor deputați, cari se tem că nu vor mai fi aleși. Scirile mai prospete asigură că dizolvarea nu se va face.

Noutăți.

3/15 Maiu. Eri, Luni, s'au împlinit patruzeci și cinci de ani, de când 40.000 mii de români, adunați din toate părțile țerei Ardélului, la Blașiu, pe Câmpul libertății, au jurat credință tronului, patriei, dar au jurat și loru-și, că se vor iubi ca frații, și că vor lucra toți în unire pentru cauza sântă a românismului.

Eri s'a împlinit 45 de ani, de când conducătorii poporului, părinții nostri, ai generațiunii de acum, au fost fericiți a saluta întâia-ora după mulți secolii poporul adunat și a-i da învătăuri și povești, cum se lucre, ca prin puterile sale să se ridice.

De atunci trecut au 45 ani și învățăturile prins'au rădăcini. Românii, scoși din amorțelă și ridicați prin sine însuși, au progresat în toate privințele și dacă n'au ajuns la o stare mai bună, ca cea de aci, cauza este nu în rîvna și silințele noastre, ci în vitregitatea timpurilor. Memoria zilei de 3/15 Maiu ne încuragiază a merge mai departe înainte, a lupta pe toate terenele între margine legale, căci lupta țe viață, ér odichna e mórtea; memoria zilei de 3/15 Maiu ne admoniează, ca se fim toți strins uniți, cum a fost poporul pe câmpul libertății, căci nu-

mai așa ne vom putea apăra cu succes avu-tul nostru național cel mai scump, biserica și școla, legea și limba, ér vorba românului dice, că Dumnezeu te ajută, dacă te ajuți și tu pe tine.

Sinod. Sântul sinod al sântei biserici autocefale ortodoxe române a fost convocat în sesiune de primăvară pe 1 Maiu a. c.

Legea clerului. Proiectul de lege pentru salarisarea clerului român din România a trecut, după o lungă discuțiune, și prin camera senatului și s'a primit cu unele modificări.

Camerele din România. În ședința de Sâmbătă a camerei dl prim ministru Cărgiu a dat cetire decretului regal, prin care sesiunea extraordinară a corpurilor legiuitoare se prelungește până la 12 Maiu exclusiv.

Același decret s'a cetit și în senat de către dl P. P. Carp, ministrul domeniilor.

Óspeți împărătesci la București. „Pester Correspondenz” primesc din Viena din isvor sigur știrea următoare: „Eventualitatea, că gloriosul nostru monarch, împreună cu înaltul său óspe, împăratul german, va visita pe regele României în toamna acesta, a intrat în sfera de mare probabilitate. În urma acesteia și pertractările comerciale în curgere vor lua de aici încolo un curs mai repede. Ar trebui, ca să stăm pe piciorul cel mai amical cu statul vecin înaintea vîsitei, nu numai pe tărîm politic, ci și economic”.

Academia română a primit din partea tinărului Bamberg, fiul cunoscutului profesor Bamberg din Paris, o însemnată donațiune, constând din preste 300 de volume, toate privitoare la istoria mai nouă orientală. Între acestea se află mai multe uvragie valorose precum și atlasuri geografice devenite aji foarte rare. Unele dintre acestea valorează mai multe mii de lei.

Alegerea metropoliților și episcopilor. Dl ministru al cultelor și instrucțiunii publice din România a depus pe biroul camerei un proiect pentru modificarea art. 2 din legea pentru alegerea metropoliților și episcopilor.

Legea din 1772, 10 Decembre, despre care este vorba, prevedea la art. 2, că după trecerea de 20 de ani dela promulgarea ei spre a putea fi ridicați la demnitatea de metropoliți sau episcopi candidații vor trebui să posedă titlul de licențiați sau doctori în teologie.

Legiuitoriul de aceste vremuri scrie „Timpul” își reținea pretențiunea pe o credință, care nu s'a realizat. Legiuitoriul credea, că clerul va face destule progrese în acest interval de 20 ani, încât, dacă nu toți, dar cel puțin majoritatea candidaților vor poseda titlurile prevăzute de lege și astfel congresul va putea alege între dînșii.

Dorințele și speranțele dela 1872 nu s'au realizat. Dacă nu ne înșelăm, dintre toți prelații, cari ar dori să fie înălțați la demnitatea de metropolit și episcop, unul sau doi posedă titlurile cerute prin lege.

În asemenea condițiuni, alegerea unui metropolit, alegerea unui episcop, n'ar mai fi o alegere în adevăratul sens legal al cuvîntului; ar fi pur și simplu o desemnare de drept, ar fi prin urmare o abatere dela principiul fundamental al legii.

Ce rămâne de făcut?

Nimic alt de cât aceea ce a făcut guvernul actual, propunînd modificarea art. 2 din lege.

Acum, după ce s'a votat legea pentru îmbunătățirea soartei clerului mirean, după ce seminariile și facultatea de teologie vor lua însemnatate mai mare decât în trecut, va fi negreșit permis într'un viitoriu apropiat să nădășduim, că prelații ce vor fi chemați mai târziu să ocupe scaunul metropoliei sau episcopatului vor poseda și titluri. Deocamdată, articolul 2 din lege dela 1872 trebuie modificat și să ne mândrim cel puțin, că cei ce aspiră să ocupe locurile vacante astăzi, în lipsă de titluri, merită încrederea prin dragostea creștină ce au știut să arate ani îndelungați pentru poporul nostru,

prin judecata lor dréptă și cumpănită, prin spriginul ce sciu să dea bisericii și dezvoltării noastre naționale.

Parastas. Cetim în „Timpul” din 3 l. c: Academia română a ținut aji ședință și a hotărît ca Sâmbăta viitoare, 8 Maiu, să se celebreze în biserica Sf. George un parastas pentru regretatul președinte al Academiei, George Barițiu.

Invitare. Corpul învățătoresc și tinerimea școlară elementară superioară din Poiana invită la „sărbătorea maiului” ce va avea loc Joi la 6/18 Maiu 1893, în bercul numit la „Staule” eventual în școla cea nouă. Eșirea cu elevii va fi la 12 ore din zi. În pauză elevii se vor produce cu declamări.

Cazaci revoltați. Din Kiev se anunță, că o revoltă de cazaci s'a întemplat deunăzi acolo. O jumătate de regiment s'a revoltat, în contra ofițerilor, pentru rele tratări. Capii revoltei au împușcat din ferestre asupra ofițerilor și s'au predat numai după 28 de ore, constrânși de fómă. În luptă au rămas 15 morți și 15 răniți.

Necrolog. Iosif Lissai, comptabil șef al institutului de credit și de economii „Albina” din Sibiu, cu inimă sfășiată de durere, în numele său cum și în numele lui Gotthelf Netzsch ca tată, și a filior sei minoreni Iuliu, Victor, Ana, Hans, și Friedrich, aduce la cunoștință încetarea din viață a mult iubitei sale soție, resp. mamă și fică Maria Lissai nasc. Netzsch întemplată în 3/15 Maiu a. c. la 5 ore dimineța după o scurtă suferință în etate de 39 de ani.

Rămășițele pămîntesci ale mult deplânsei și neuitatei repozate, se vor petrece la locul de vecinică odichnă, Miercuri, în 5/17 Maiu, după amăzi la 3 ore după ritual bisericii evang. lut.

Fie-i țărâna ușoră și memoria bine cuvîntată?

Sibiu, 3/15 Maiu, 1893.

Inundațiile în România.

Estragem din „Timpul” următoarea: Apele Dâmboviței veneau mari încă de Marți nóptea, din cauza topirei subite a zăpeții la munte și a ultimelor ploii. Pe la órele 4 Dâmbovița venia cu mare furie, apa se urcase până la nivelul țărmlui între Cărâmidari ei Grozăvesci și forma talaruri mari ca pe o mare agitată. Repediciunea apei făcea, că malurile se mâncau neconțin în diferite puncte, amenințând în tot momentul să lase loc apei să se reverse peste țărml.

Până la órele 5 $\frac{1}{2}$ nu se revărsase decât puțină apă, pe o întindere cam de vreo trei pogone, formând un lac, pe care se refău câte-va grupuri de rațe, ferice de acest eveniment. Numai două case fuseseră încunjurate de apă, însă de o adâncime minimă.

Pe la órele 7 și un quart, când ajunse dl primar la căderea de apă, aspectul se schimbă cu totul dincolo de viaductul căii ferate. Apa Dâmboviței, crescînd în mod considerabil, se revărsase acum preste ambele țărmluri și atât Cărâmidarii, cât și Grozăvestii zăceau sub apă. Diga improvisată cu saci spre cărâmidari fusese spulberată de apă ca o jucărie și riul își făcuse acum în acel punct un drum larg, pe unde apa se revărsa în abundență, inundând totă mahalaua Cărâmidarilor. Cât despre țărmlul opus, apa riului se revărsa preste țărml pe o întindere de mai multe sute de metri și în câte-va minute întreaga mahalala a Grozăvestilor fu inundată. Și apa creștea mereu cu o iuțelă înspămîntătoare. Tote casele erau sub apă.

Urgența măsurilor luate a scăpat pe mulți nenorociți dela o mórte sigură.

În adevăr, nivelul apei în totă partea inundată se urca cu o fôrte mare repediciune. În mai puțin de un sfert de óra un inginer al primăriei a constatat o urcare de 70 centimetri. La multe case apa ajunsese până aproape de coperiș. Țipete de femei și de copii, amestecate cu urletele cânilor înspăimîntați, cu strigăte de ajutoriu din toate părțile, umpleau aerul. Era o scenă din cele mai sinistre.

Deja începură a se vedea siluete de figuri omenești pe coperișurile caselor, brațe

Dar ea dău s'o măritat
Dela noi a treia casă
Inima mi totă arsă
Es afară vėjo
Intru'n casă aúdio,
Maica-mi pune de cînat
Eu nu pot de supărat,
Ér măicuța vede bine
Că mi dor de óre-cine,
Taci fiule nu ofta
Decină ț-i-i căpeta,
Arđă-te focul năcz
Eu de tinăr te-am mai tras
Mai tragă-te óre cine
Că eu me voi duce'n lume.

Auđi mândro popa tócă
Eși afară și te rógă,
La păreți la chiotori
Ca să-ți vie pețitori;
Las' să vie la furcile
Căci au trecut dulcele.

(Va urma.)

înfrângându-se în desperare spre ceriu, femei stringând în brațe pe copilașii lor, cari plângeau și se văteau.

În acest moment încep să funcționeze o luntre mare de fer, în care încăpeau vre-o 20 până la 25 persoane, cum și o barcă mică, ce nu putea conține mai mult de 4 sau 5 persoane.

Cu aceste singure mijloace — căci nu se mai găsiră în tot orașul alte luntre — se putură face minuni, grație devotamentului persoanelor, cari se însărcinară cu scăparea.

Ne-ar fi cu neputință să descriem sprintenitatea cu care unele femei bătrâne escaladau coperișurile caselor, și gimnastica abilă, ce șeau să facă ca să ajungă până la barca de scăpare.

Dar pe când unii cheamă cu desperare barca salvatoare lângă ei, așa ca întocmi ei nu șeau unde se ducă mai întâiu, alții refuzau ajutorul ce li se oferia, nevoind cu nici un chip să-și părăsescă căminul și puținul avut ce se afla într-unul într-o siguranță atât de problematică.

Mii de oameni sunt grămădiți pe viaductul drumului de fer și privesc atât la Grozăvești, cât și la Căramidari, unde casele stau sub apă, unele până la acoperiș, cât și la torentul, care curge pe sub podul căii ferate spre albia Dâmboviței.

* * *

În județe inundațiile încă au fost mari. Rîul Argeș revărsându-se a inundat totă valea Olteniței. Oltenia rurală este în mare pericol. Cătunul Clătești, de lângă Oltenița, precum și comuna Chirnoși sunt deja inundate.

Apele Siretului revărsându-se au inundat mai multe sate. Satul Independența este acela, care a suferit mai mult.

Pontonierii lucrează de două zile pentru a scăpa ce mai e de scăpat. Din fericire nu se semnalază până acum nici un accident de persoane. Argeșul a debordat inundând satul Grădiște. De asemenea a inundat satul Călugăreni.

La cameră a depus dl ministru un proiect de 200,000 lei pentru a veni cu grabă în ajutorul celor nenorociți. Asemenea proiect s'a depus și de primarul orașului București. După ce se vor constata daunele, se va depune la cameră un proiect de credit de mai multe milioane.

Comitetul de sub patronajul M. S. regelui pentru ajutorarea inundațiilor, compus din președintele senatului, președintele camerei, primul președinte al cușii de casație și primarul capitalei, a deschis o subscripție pentru inundați și a redactat un apel.

Cuvântare

ținută la înmormântarea lui George Barițiu de Dr. Augustin Bunea.

Luptă bună m'am luptat, curgerea am plinit, credința am pădit.

S. A. Pavel II. Tim. 4. 7.

(Înceiere.)

Dar ce mișcare culturală s'a pornit în cei cincizeci de ani din urmă, la care se nu vedem pe Barițiu lucrând cu tot zelul, de care este capabilă o inimă românească? Dacă ne întorcem privirea spre Blașiu, îl întimpinăm de Barițiu mai în tot anul în consiliul de direcțiune al fundațiunii Șuluțane, care între altele are și menirea frumoasă de a ridica pentru românii transilvăneni o academie de drepturi și toți știu, că la creațiunile culturale ale marelui arhieru Vancea sfaturile lui Barițiu au fost totdeauna cu bucurie primite. Dacă trecem munții și ne oprim în capitala României, care este astăzi centrul culturale românesci, vedem, că nici acolo nu lipsește persoana indispensabilă a eruditului scriitoriu. Academia română, această corporațiune înaltă a științei românești, acest simbol înalt al unității și coeziunii, și-a început viața la anul 1866 cu colaborarea neprețuită a lui Barițiu, care până în ziua de astăzi a ilustrat-o cu atâta splendoră, încât ea s'a simțit fericită a-l alege mai pre urmă pe densusul de președinte și a-l încongura cu atâtea semne de iubire, stimă și venerațiune, câte nu a întâmpinat până astăzi alt bărbat devotat culturai noastre naționale.

Să aruncăm însă, triști ascultători, o privire fugitivă și asupra scriitorului.

Ca toți scriitorii adevărați și mari, cari au civilizat, er nu au stricat omenirea Barițiu încă a urmărit numai un scop sânt, scopul de a răspândi adevărul, binele și frumosul. Idealul acesta îl întimpinăm în toate scrierile lui și este exprimat cu termeni marcanți în „Fieea pentru minte, inimă și literatură” întemeiată de densusul la anul 1838, va se dăca într'un timp, când nimeni nu cugeta, că o astfel de lucrare se pôte începe și susținea la românii de dincoace de Carpați. El a voit să cultive mintea românească prin răspândirea adevărului, fără de care națiunile nu se pot face mari, inima lui prin predicarea binelui moral, fără de care nici o națiune nu pôte trăi, și literatura lui prin sădirea frumosului, fără de care nici o națiune nu va fi stimată în concertul popoarelor civilizate. De odată cu acest scop sfânt voi să ajungă încă și un alt scop nu mai puțin important: cultura limbei românești. Limba această armonioasă, pe care strămoșii nostri ne-au lăsat o moștenire ca pe o comoră prețioasă, ce trebuie să trecă din nem în nem până la sfârșitul vécurelor; limba această, în care a trăit națiunea română și este fortărăța ei cea mai puternică, pe care nici hordele barbare, nici instituțiunile slovenesci în biserică și stat, nici viclenia fanarioților, nici loviturile cele mai crâncene ale stăpânitorilor de tot soiul din jumătatea din urmă a vécurei — limba, nu a putut-o sdrobi și ocupa: — limba, această, începuse a fi forte desprețuită pre la anii 1830, deși numai cu puțin mai înainte o făcuseră atât de glorioasă scrierile marilor apostoli ai românismului: Șincai, Maior și Clain. A trebuit să vină Barițiu, ca să-i câștige érași vađa și să o faca iubită și prețuită de românii aceia, cari educați fiind în școle străine, abia o mai șeau vorbi. Noi, cari vedem astăzi avântul puternic, ce l'a luat limba și literatura românească, nici nu putem prețui după merit începutul făcut de George Barițiu, și cu atât mai puțin îl vor putea prețui și neputinții nostri. Dar dacă va ajuta Dumnezeu, despre ce nu ne îndoiim nici un moment ca edificiul culturai noastre naționale să se ridice până la înălțimea, ce o contemplăm în visurile noastre cele mai frumoase, atunci urmașii nostri se-și aduca aminte, cât de multe sunt petrele, ce zac adănc în pământ, și ce tari trebuie se fie fundamentele pe cari se rađimă acel edificiu grandios, și atunci să binecuvinte țărîna, ce acopere osemintele lui Barițiu și ale înaintașilor lui.

Trecem preste disertațiunile și tractatele istorice publicate de George Barițiu în Analele Academiei române, și preste numeroasele documente adunate și tipărite de densusul în „Transilvania” și în „Observatoriul”, amândouă redigiate de densusul, și ne oprim înaintea monumentului, căruia lucrările amintite i-au servit numai de basă, și care i-a încununat totă activitatea literară. Monumentul acesta pörtă titlul modest: „Părți alese din istoria Transilvaniei pre 200 ani din urmă.” O comoră de simțiri, de virtuți mari și nobile este ascunsă în această carte modestă: iubire învăpăiată de națiunea română împilată și asuprită, dor nestins de libertate, egalitate și frățietate, îndârjire și cumpănită, dar adăncă în contra tiraniei și sclăviei, credință neclătită în viitorul națiunei române, cu un cuvânt, în cartea această se află tot, ce a făcut se palpitate inima lui Barițiu în decurs de 81 ani, tot ce a visat pre pragul vieței sale și pentru ce s'a luptat până la cea din urmă răsufare. Cartea este scrisă mai mult pentru generațiunile de astăzi, cari au lipsă de cunoșcerea trecutului, pentru ca să nu rumpă continuitatea cu luptele părinților, dar lucrul cel mai prețios în opul acesta faptele sevărite de Barițiu, care nu numai a scris, ci a și făcut istorie pentru români.

Istoria a făcut-o pre câmpul cel vast al luptei militare. Pre câmpul acesta pe la anii 1830 se vedea numai un popor ținut de vécuri în iobăgie și ignoranță, despoiat de drepturi civile și politice, legat de glia domnilor cu toate puterile lui fizice și psihice. Școle numai în Blașiu erau. Poporul și clerul lui batjocorit și brutalizat până și în casa lui proprie. Comunicațiunile spirituale cu România și chiar și cu apusul erau mai de tot tăiate pentru românii din Transilvania. Intre astfel de împregiurări grele elevul școlilor din Blașiu, întărit de bine-

cuvântarea arhierului său, înaltă stindardul libertății naționale și cu curagiul patronului său, a sântului George, se întrarmăză cu arma puternică a presei politice, edând în anul 1838 „Gazeta de Transilvania”. Glasul lui Barițiu străbate ca un tunet puternic în toate unghiurile locuite de români, cari se trezesc din somnul cel de mörte, se adună în jurul lui, fac planul de luptă, își dau parolele de lipsă în colónele „Gazetei”. O reacțiune puternică se începe în principatele române în contra dominațiunii muscolesci, pre care nespu de mult a slăbit-o fioia lui Barițiu, er la noi se pregătesc și oțlese spiritele pentru adunarea cea mare din 15 Maiu 1848 de pe câmpul libertății de lângă Blașiu. Dela anul 1838 încóce nu este mișcarea națională, nu este adunare de popor, nu există congres românesc, nu aflăm ședințe în dieta transilvanică, nu conștințăm în Sibiu sau airea, unde Georgiu Barițiu se nu ia parte activă și încă de cele mai multe ori cu rol de conducătoriu. El a vécud ideile sale triumfând întocmai precum sântul George a triumfat asupra bálaurului cumplit. Ideile politice se prefac întrun credeu național, formulat în conferința din 1881 și motivat de însuși Barițiu în „Memorialul” acelei conferințe. Credeu acesta a străbătut în conștința poporului român. Toți îl știu, toți îl cunosc, toți îl profesăză, și mulți sufer martiriul pentru el. Sute de tineri învățați, cari pentru acest credeu nu-și pot căpăta aplicațiune în această patrie sfințită de sânta strămoșilor nostri, se despart de părinți, frați și surori, cu inima sângerată își iau rémas bun dela plaiurile, văile și codrii Transilvaniei, și-și caută pânea de toate dălele într'altă țară, până când îi mistuesce durul învăpăiat de vatra părințescă. Alții îndură cele mai grele prigoniri, și caută cu ele, cum sunt dați în laturi, ca să se împărtășescă din beneficiile statului nisce venetici, a căror părinți pôte nici nu s'au născut în această țară, er alții umplu de gemetele și suspinele lor bolțile întunecoase ale temnițelor.

George Barițiu, atunci când a înființat „Gazeta de Transilvania”, a aprins, precum se espzema el forte modest, a numai o lumină, însă mult a trebuit să se lupte, pentru ca această lumină să se nu fie nimicată de censura neîndurătoare, sau să fie stensă de vântul pestilențios, care sufla din toate taberile puternicilor stăpânitori. El a apărut cu multe jertfe și cu mare prudență această lumină, până când dintr'una s'au aprins alte lumini mari și puternice, cari vor arde pururea în jurul numelui lui Barițiu ca o aureolă de glorie, și pre cari nici chiar suflarea iadului nu le va mai pute stinge.

Barițiu, triști ascultători, nu este numai glorios, ci se pôte numi cu drept cuvânt mare bărbat, pentru că el drept a iubit-o, dar nu și gloria, care urmăză din fapta bună. A știut să servescă cu credință némul său, dar nu a căutat să-și câștige merite cu servițiunile acestea mari. A făcut tot ce a cređut, că e bun și necesariu, dar nu a căutat lauda și recunoștința ómenilor. Din contra, când vedea, că înălțimea cređută ca densusul s'a știut avânta, el însuși se mira de această, întocmai ca vulturul, care, când sböră preste înălțimea stâncilor, nu o face această, ca să-l admire cineva, ci-și caută locuința sa naturală.

Iubirea de pământul acesta, care a fost totdeauna matca românismului, nu l'a lăsat pre Barițiu să primescă nici chiar funcțiunile cele mai proventuóse, cu cari a fost imbiat din partea românilor de dincolo, căror a dat totdeauna mână de ajutoriu, ca să elupte libertatea și înflorirea țerei lor.

Credința bisericeii sale totdeauna a păstrat-o neatinsă ca o mângăere în zile de restriste, și această a făcut-o cu atât mai vértos, că el fusese chirotonit de lector (anagoste) și ipodiacon al bisericeii catedrale din Blașiu, și dacă nu a îmbrățișat și diaconatul și preoția, această este a se atribui numai iubirii sale de nému, care l'a chemat să lupte pe terenul părgănit al culturai și politice românești.

Tot ce a avut și și-a agonisit cu muncă onestă și prin coneciuni familiare, a jertfit pentru fericirea némului românesc, așa încât el a murit sêrac, pentru că se ne lase pe noi bogăți în succese mari, naționale și culturale, și se ne dea un exemplu rar de abne-

gațiune eroică. Pentru aceea și densusul pôte dice cu sântul apostol al némurilor: „Luptă bună m'am luptat, curgerea am plinit, credința am pădit. Érá ce e mai mult, mi s'a ales mie nunun în ziua aceea, dreptul judecătoriu.”

Cu o ultimă sărutare se desparte de familia sa jalnică, căreia îi lase moștenire virtuțile sale creștinesci, românești și cetățenesci, și suvenirul îngrijirilor sale părințesci de fericirea ei. Un rémas bun dice Academiilor române, al cărei loc președinte lasă gol, Asociațiunii transilvanice, în fruntea căreia a stat un șir îndelungat de ani și o lasă orfană, consiliului de direcțiune al fundațiunii Șuluțane, cu care mai multe lustre a lucrat, direcțiunii institutului de credit „Albina”, al cărei membru a fost, tuturor amici și cunoștințelor, cari l'au ajutat întru realizarea planurilor lui românești, și pre urmă îmbrățișând cu căldură tot némul românesc, ocrotit de patronul său sântul George a căru amintire o serbăm astăzi, își îndreptă pașii spre plaiurile veciniceii, unde în societatea marilor apostoli ai bisericeii noastre și ai némului românesc, înaltă rugăciunea fierbinți la tronul cereș pentru fericirea, prosperarea și triumful poporului român, care dacă nu va ști afla în munții patriei sale atâtea granit ori marmură, cât să însemneze mormântul lui pentru totdeauna, tot se vor afla destui ómeni de inimă, cari cel puțin în pepturile lor vor păstra memoria binecuvântată a nemuritorului și marei lui român George Barițiu, a căru pomenire vecinică va fi! Amin!!

O rugare.

Avënd concediu voiu pretrece câte va șeptemâni în Sibiu pentru de a inventarisa biblioteca și însemnata colecțiune de documente și manuscrise rămase mie, după mörtea preaiubitului meu părinte George Barițiu. Me rog deci de toți acei preestimați domni sau p. t. bibliotecari, care ar avé vreo pretensiune legal documentată asupra vre-unei cărți ori manuscris din rémasul literar al tatălui meu a se însinua cu aceea la subscrisul până cel mult la 1 Iuniu a. c. stil. n., spre a puté remite ce e al altuia. Asemenea mă rog de aceea, cari vor fi avënd vre-o carte sau manuscris împrumutat dela reposatul a mi'l restituți în acelaș termin pe speșele mele, pentru ca să l pot încorpora la inventar.

Adresa mea va fi Sibiu, Mühl-gasse, (Strada morii) Nr. 8.

Brașov, 11 Maiu 1893.

Cu totă stima

I. G. Barițiu.

Convocare.

Membrii reuniunei învățătorilor români gr. or. ai despărțământului Seliște se convocă prin această a să întruni la adunarea generală a despărțământului, ce se va ținē în 18 Maiu a. c. st. v. la órele 10 a. m. în edificiul școlēi gr. or. din Seliște.

Programa:

1. Participarea la serviciul divin în biserica gr. or. din Seliște.
2. Raportul comitetului.
3. Una prelegere practică din geometrie.
4. Una prelegere practică din religiune.
5. Reconstituirea biroului (comitetului) pe un nou period.

Din ședința comitetului reuniunei învățătorilor români gr. or. din cercul Seliștei ținută în 29 Aprile 1893.

Dr. Nicolae Maier, Aron Gogonea, președinte, secretariu.

Loterie.

Sâmbătă, 13 Maiu, 1893 n.

Budapesta: 86 36 31 83 79

Bursa de Viena și Pesta.

Dia 13 Maiu n. 1893.

	Viena	B-Pesta.
Galbeni împărătesci	5.80	5.80
Napoleon-d'ori	9.80	9.76
Mărci 100 imp. germane	60.35	60.35
Londra 10 Livers sterlingi	128.25	123.90
Scrisuri fonciare ale institut. de credit și economii „Albina“	—	101.—
Imprumutul căilor ferate ung.	124.—	—
Argintul	—	—
Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (1-a emisiune)	120.75	126.50
Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (2-a emisiune)	101.30	101.50
Bonuri rurale ung.	96.40	96.50
„ croate-slavone	—	97.50
Obligațiunile desp. regalilor	—	100.60
Imprumut cu premiu ung.	—	—

Sz. 2035/893.

Hirdetmény.

A sz. nádași ált. határ tagosítási ügyben az előmunkálatok megkezdésére, u. m. a képviselőlet rendezése, a m. mérnök megválasztása és a költség előirányzat elkészítése végett a határ napot 1893 évi Iunius 7-ének d. e. 9 órájára tűzöm ki Sz. Nádas község iroda helyiségében, mely tárgyalásra az összes érdekelteket és a birtokrendezési mérnököt hirdetményileg azon figyelmeztetéssel hívom meg, hogy az egyik vagy másik érdekeltnak megneve jelenése a tárgyalás megtartását akadályozni nem fogja és hogy azon birtokrendezési mérnökök kik a kérdéses ügyben e m. mérnöki teendőket elvállalni szándékoznak, a szerződési pontozatok előterjesztése mellett ajánlataikat hozzámm, vagy az érdekeltelekhez küldjék be Erzsébetváros, 1893 évi Aprilis hó 18.

A kir. törvényszéktől.

Báró Apór Zoltán,
kir. törv. bír.

„ARDELEANA“ institut de credit și de economii, societate pe acții în Orăștie.

Nr. 146/1892.

Avis.

Institutul de credit și de economii „Ardeleana“ societate pe acții în Orăștie (Szászváros) piața mare Nr. 2 și 4 în casele proprii, primesce depuneri spre fructificare sub următoarele condițiuni:

- a) Depuneri făcute la a căror ridicare nu se recere abdicere, cu 5%;
- b) Depuneri făcute cu condițiunea de a se anunța ridicarea lor, cu 5 1/2% și
- c) Depuneri făcute pe timp mai îndelungat de către biserici, școle, corporațiuni culturale ori cu scop de binefacere cu 6%.

Depuneri, ridicări sau anunțări se pot efectui și prin postă.

Orăștie, la 1 Novembre, 1892.

[53] 3

„Direcțiunea“.

Mersul trenurilor pe liniile orientale ale căii ferate de stat r. u. valabil din 1 Maiu 1893.

Budapesta — Predeal										Copșa-mică — Sibiu — Avrig — Făgăraș															
Tren de per-sone	Tren de accelerat	Tren de per-sone	Tren de per-sone	Tren de accelerat		Tren de per-sone	Tren de accelerat	Tren de per-sone	Tren de accelerat	Tren de per-sone		Tren de per-sone	Tren de accelerat	Tren de per-sone	Tren de per-sone	Tren de accelerat	Tren de per-sone	Tren de accelerat	Tren de per-sone						
10.—	8.05	8.05	—	2.15	pl. Viena	sos.	3.—	1.55	3.—	7.20	6.20	—	—	2.24	11.34	7.10	pl. Copșa-mică	sos.	9.34	12.05	6.20	—	—		
8.25	1.55	3.20	5.50	9.15	Budapesta	↑	6.20	7.30	6.35	1.50	8.40	—	—	2.51	12.01	7.43	Șeica mare	↑	9.05	11.40	5.59	—	—		
11.38	4.14	6.50	9.22	11.19	Szolnok	↑	2.55	5.23	3.31	11.46	4.47	—	—	3.27	12.37	8.27	Lómneș	↑	8.33	11.09	5.32	—	—		
2.12	5.53	—	11.53	12.57	P. Ladány	↑	12.06	3.46	1.16	10.05	2.24	—	—	3.53	1.03	8.59	Oena	↑	8.09	10.43	5.09	—	—		
3.53	7.08	12.05	1.50	2.12	Oradea-mare	pl. sos.	Tr. de per-sone	2.25	11.04	8.43	12.09	—	—	4.16	1.26	9.23	Sibiu	pl. sos.	7.44	10.17	4.49	—	—		
4.—	7.15	—	2.24	2.19	Mező Telegd	↑	—	1.52	10.07	8.13	11.17	—	—	4.36	1.40	—	Șelimer	↑	7.28	8.30	—	—	—		
4.30	7.43	1.02	3.03	2.49	Rév	↑	—	—	9.30	—	10.42	—	—	4.49	1.54	—	Vestem	↑	7.16	8.17	—	—	—		
5.22	8.18	2.14	3.46	3.24	Bratca	↑	—	1.26	9.10	7.47	10.23	—	—	5.04	2.10	—	Tâlmaci	↑	7.01	8.00	—	—	—		
5.45	—	2.50	4.07	—	Ciucia	↑	3.53	—	8.31	7.08	9.51	—	—	5.26	2.39	—	Șebeșul sup.	↑	6.42	7.39	—	—	—		
6.34	9.07	3.54	4.53	4.17	Huiedin	↑	—	—	8.31	7.08	9.51	—	—	5.42	2.56	—	Avrig	↑	6.21	7.11	—	—	—		
7.12	9.37	4.53	5.32	4.50	Ghîrbău	↑	2.58	12.47	7.53	6.39	9.12	—	—	6.16	3.31	—	Porumbacul inf.	↑	6.02	6.51	—	—	—		
8.01	—	6.24	6.24	—	Cluș.	pl. sos.	1.13	—	6.53	—	8.17	—	—	6.37	3.55	—	Cârțișoara	↑	5.28	6.15	—	—	—		
8.29	10.37	6.59	6.59	5.55	Apahida	↑	—	—	6.53	—	8.17	—	—	7.02	4.23	—	Arpasul inf.	↑	5.04	5.48	—	—	—		
8.46	11.10	—	8.20	6.18	Ghîriș	↑	12.17	11.01	6.14	5.25	7.40	—	—	7.21	4.43	—	Viștea inf.	↑	4.55	5.37	—	—	—		
9.05	11.32	—	8.45	6.34	Cucerdea	↑	—	—	5.14	4.48	6.52	—	—	7.41	5.06	—	Beșimbav	↑	4.27	5.07	—	—	—		
10.08	12.50	—	10.21	7.34	Ujóra	↑	—	—	4.45	4.23	6.34	—	—	7.51	5.17	—	Sâmbăta inf.	↑	4.01	4.37	—	—	—		
10.37	1.25	—	11.09	7.57	Vințul-de-sus	↑	—	—	3.18	3.—	5.26	—	—	8.11	5.39	—	Făgăraș	pl.	3.31	4.05	—	—	—		
10.56	1.43	—	11.17	—	Aiud	↑	—	—	5.14	4.48	6.52	—	—	8.38	6.08	—									
11.04	1.52	—	11.26	—	Teiuș.	pl. sos.	—	—	4.45	4.23	6.34	—	—	—	—	—									
11.28	2.18	—	11.54	8.22	Crăciunel	↑	—	—	9.23	3.18	3.—	5.26	—	—	—	—									
11.45	2.40	—	12.18	8.38	Blaș	↑	—	—	2.31	2.08	4.52	—	—	—	—	—									
12.15	—	—	12.58	8.43	Micăsasa	↑	—	—	2.13	2.—	2.34	—	—	—	—	—									
12.44	—	—	1.34	—	Copșa-mică	pl. sos.	—	—	2.05	1.51	4.28	—	—	—	—	—									
12.59	—	—	1.51	9.14	Mediaș	↑	—	—	8.24	1.35	1.23	4.07	—	—	—	—									
1.35	—	—	2.29	—	Elisabetopole	↑	—	—	8.07	1.08	12.45	3.47	—	—	—	—									
1.51	—	—	2.48	9.48	Sighișoara	↑	—	—	8.—	12.28	—	2.49	—	—	—	—									
2.12	—	—	3.03	9.50	Hașfalău	↑	—	—	11.57	—	2.27	—	—	—	—	—									
2.31	—	—	3.26	10.06	Homorod	↑	—	—	7.31	11.42	—	2.13	—	—	—	—									
3.04	—	—	4.07	10.28	Ágostonfalva	↑	—	—	11.06	—	1.39	—	—	—	—	—									
3.46	—	—	4.49	11.04	Apașa	↑	—	—	6.57	10.4	—	1.18	—	—	—	—									
4.04	—	—	5.35	11.19	Feldioara	↑	—	—	6.55	10.31	—	12.53	—	—	—	—									
5.26	—	—	7.23	12.27	Brașov	pl. sos.	—	—	6.42	10.09	—	12.37	—	—	—	—									
6.10	—	—	8.09	12.58	Timiș	↑	—	—	6.21	9.31	—	12.06	—	—	—	—									
6.41	Tr. de per-sone	Tren de accelerat	8.43	1.15	Predeal	↑	—	—	5.54	8.53	—	11.29	—	—	—	—									
7.17	—	—	9.18	1.35	București	pl. sos.	—	—	5.34	8.23	—	11.03	—	—	—	—									
8.—	—	—	10.05	2.09			—	—	4.29	6.55	—	9.46	—	—	—	—									
—	11.—	5.15	—	2.19			—	—	3.56	6.09	—	9.04	—	—	—	—									
—	12.29	5.57	—	3.01			—	—	3.40	5.42	—	8.37	—	—	—	—									
—	1.11	6.29	—	3.31			—	—	3.19	5.07	—	8.03	—	—	—	—									
—	8.35	12.10	—	9.15			—	—	2.48	4.20	—	7.23	—	—	—	—									

Nota: Órele însemnate în stânga stațiilor sunt a se ceti de sus în jos, cele însemnate în dreapta de jos în sus. Numerele cele grase însemnă orele de noapte.